

Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Ηπείρου
Τμήμα: Ζωικής Παραγωγής
Θέμα: Η κονικλοτροφία σε ένα ευρύτερο πλαίσιο
Υπεύθυνος καθηγητής: Λάμπρος Χατζηζήσης
Προπτυχιακός Φοιτητής : Νικόλαος Κογιαλός
Α.Μ:14593

2016-2017

Εισαγωγή.....	3
Κεφάλαιο 1 ^ο : Η αναπαραγωγή των κουνελιών.....	4-7
Κεφάλαιο 2 ^ο : Η διατροφή των κουνελιών στην διάρκεια της ζωής τους	8-10
Κεφάλαιο 3 ^ο : Η υγεία του κουνελιού, ασθένειες και παράσιτα.....	11-18
Κεφάλαιο 4 ^ο : Η συμπεριφορά των κουνελιών.....	19-20
Κεφάλαιο 5 ^ο : Οι ράτσες των κουνελιών και τα χαρακτηριστικά τους.....	21-34
Κεφάλαιο 6 ^ο : Η διαθεσιμότητα των κουνελιών και η ενημέρωση προς τους εκτροφείς.....	35-37
Βιβλιογραφία.....	38

Εισαγωγή

Μία κοινή αντίληψη αλλά συνάμα λαθεμένη, για τα κουνέλια είναι πως ανήκουν στην οικογένεια των τρωκτικών ενώ ανήκουν στην οικογένεια λεπορίδες και στην τάξη λαγόμορφα. Τα κουνέλια ήταν κατοικίδια από τη ρωμαϊκή εποχή. Τότε τα διατηρούσαν για το νόστιμο κρέας τους και για το όμορφο τρίχωμα τους. Στην πορεία των ετών αυτό άλλαξε, αφού σήμερα τα συναντάμε στα αγροκτήματα και ως συντροφιά με τους ανθρώπους.

Από πλευράς ανατομίας έχουν περισσότερα κοινά με τους λαγούς. Τα κουνέλια και τα άλλα μέλη αυτής της τάξης δεν έχουν δύο, αλλά τέσσερις κοπτήρες στην άνω σιαγόνα. Οι πρώτοι πρόγονοι του κουνελιού και της τάξης του εμφανίζονται στην Κρητιδική Περίοδο. Με το πέρασμα των χρόνων εξελίχθηκαν στους λαγούς και στα κουνέλια που έχουμε σήμερα.

Η τάξη των λαγόμορφων αποτελείται από είκοσι περίπου είδη λαγών, τριάντα είδη κουνελιών και δέκα είδη πικά (λαγός των βράχων). Εκτός από το πικά, όλες οι άλλες ποικιλίες μοιάζουν πολύ μεταξύ τους. Επιπλέον μοιάζουν πολύ με τους προγόνους, παρά την παγκόσμια διασπορά τους και την προσαρμογή τους σε διαφορετικά κλίματα. Να αναφέρουμε πως τα μέλη της τάξης των λαγόμορφων, τα συναντάμε σχεδόν παντού στον κόσμο, από τον Βόρειο Πόλο μέχρι την Αυστραλία. Στα μόνα μέρη που δεν τα βρίσκουμε είναι: ο Νότιος Πόλος, η Μαδαγασκάρη, τμήματα της Ινδονησίας και το νότιο τμήμα της Νοτίου Αμερικής. Τα κουνέλια, σαφώς και δεν ζουν όσο ο άνθρωπος. Κατά μέσο όρο τα κουνέλια ζουν από πέντε έως επτά χρόνια. Τις τελευταίες εβδομάδες της ζωής ενός κουνελιού, παρατηρείται το τρίχωμα του κουνελιού να εξασθενεί και το ζώο αδυνατίζει.

Κεφάλαιο: 1ο Η αναπαραγωγή των κουνελιών

Γενικές πληροφορίες για την αναπαραγωγή

Τα κουνέλια, όταν βρεθούν μαζί (ένα αρσενικό και ένα θηλυκό) μαζί στο ίδιο κλουβί, έχουν μεγάλες πιθανότητες να ζευγαρώσουν. Σε περίπτωση που δεν επιθυμεί κανείς να ζευγαρώσουν τα κουνέλια, είναι φρόνιμο να τα έχει σε διαφορετικά κλουβιά. Το να προσδιορίσει κανείς το φύλο ενός κουνελιού, δεν είναι εύκολο, αν λάβουμε υπόψη πως εκ πρώτης όψεως μοιάζουν μεταξύ τους.

Σανική εποχή για το ζευγάρι των κουνελιών κρινεται η ανασχη. Βασικό στοιχείο για το ζευγάρι των κουνελιών είναι να αναγνωρίζει κάποιος τα σημάδια (δηλαδή πως είναι κατάλληλη η εποχή). Συγκεκριμένα το θηλυκό κουνέλι, αλλάζει άρδην συμπεριφορά. Αρχίζει να κατασκευάζει φωλιές, να σκάβει το άχυρο δίπλα της και να διακατέχεται από μία ταραχή. Πριν ζευγαρώσουν δύο κουνέλια, είναι απαραίτητο να τοποθετήσουμε δίπλα τα κλουβιά τους, προκειμένου να μυριστούν και να γνωριστούν. Κατόπιν αυτής της διαδικασίας, τοποθετώντας τα σε ένα ουδέτερο κλουβί, ζευγαρώνουν. Η διαδικασία ζευγαρώματος έχει διάρκεια 15-20 δευτερόλεπτα.

Περίοδος εγκυμοσύνης και γέννας

Για να επιτευχθεί η γονιμοποίηση, απαιτούνται περίπου δέκα ημέρες. Η διάρκεια της εγκυμοσύνης έγκειται στις 31-32 ημέρες. Στην διάρκεια της εγκυμοσύνης το θηλυκό κουνέλι χρειάζεται ξεκούραση και τροφή εμπλουτισμένη με μεταλλικά στοιχεία. Για αυτό ακριβώς το λόγο δίνεται ένας κύβος γλειψίματος(αλατόπετρα), ο οποίος περιέχει άλατα και μεταλλικά στοιχεία. Βασική προϋπόθεση πριν από την γέννα είναι, να καθαριστεί πολύ καλά το κλουβί, αλλά και να αφήσουμε εμείς οι ίδιοι υλικό μέσα στο κλουβί, προκειμένου να φτιάξει την φωλιά της.

Μετά την γέννα (η οποία ως επί το πλείστο εξελίσσεται ομαλά), η μητέρα βάζει τα μωρά της στην φωλιά. Σε κάποιες

η ίδια η μητέρα στην φωλιά που έχει φτιάξει, για αυτό και πρέπει να τα βάλουμε εμείς, αλλά όχι πιάνοντας τα με τα χέρια. Πρέπει να τα πιάσουμε, σε αυτήν την περίπτωση με υφασμάτινα γάντια ή ύφασμα για να μην μείνει η μυρωδιά μας και τα απορρίψει η μητέρα τους. Αμέσως μετά την γέννα, το θηλυκό κουνέλι τρώει τον πλακούντα του, λαμβάνοντας έτσι τα θρεπτικά συστατικά του. Ως μητέρα, δεν επιτρέπει να μυρίσουν και να επιτεθούν στα μικρά της τα αρπακτικά. Γεννάει περίπου συνήθως τρία με τέσσερα και ως ανώτερο αριθμό οκτώ.

Εικόνα: Νεογέννητα κουνέλια σε τεχνητή φωλιά

Πρέπει να υπάρχει μεγάλη προσοχή από τον εκάστοτε εκτροφέα, στο πως θα ζευγαρώσουν τα κουνέλια του. Είναι αναγκαίο, να υπάρχει ένας έλεγχος από που πρόκειται να τα πάρει, έτσι ώστε να αποφευχθεί να ζευγαρώσουν δύο αδέρφια κουνέλια. Δεν θεωρείται καταστροφικό να ζευγαρώσουν δύο κουνέλια αδέρφια και να επέλθει αιμομιξία. Αν όμως αυτό γίνεται συχνά τα μικρά γεννιούνται όλο και πιο μικρά και αδύναμα, αλλά συνάμα και με συγγενείς ανωμαλίες. Οπότε καλό θα είναι να αποφεύγεται η αιμομιξία.

Ανάπτυξη των κουνελιών

Η φωλιά είναι απαραίτητο να ελέγχεται από τον εκτροφέα, μετά από τέσσερις ημέρες από την γέννα. Πολύ συχνά κάποιο από τα νεογέννητα κουνέλια είναι πιο μικρό και αδύνατο από τα υπόλοιπα. Υπάρχει πιθανότητα να επιβιώσει, αλλά και μετέπειτα θα παραμείνει μικρότερο και πιο αδύνατο. Ήδη από τις πρώτες μέρες είναι ορατό το πρώτο τους τρίχωμα. Κατορθώνουν να ανοίξουν τα μάτια τους την δέκατη μέρα περίπου. Μετά από μία εβδομάδα το βάρος τους θα διπλασιαστεί, ενώ στις δύο εβδομάδες θα τετραπλασιαστεί.

Ο εκτροφέας μπορεί να ταΐσει μετά από ένα μήνα. Υπάρχει ενδεχόμενο, αν τα μικρά παραμείνουν αδύνατα η μητέρα τους να μην έχει πολύ γάλα. Τότε ο εκτροφέας μπορεί να τα ταΐσει με μπιμπερό, αγοράζοντας το ειδικό γάλα για κουνέλια σε μορφή σκόνης. Βέβαια, για να πετύχει αυτό θα πρέπει να έχουν πάρει έστω και λίγο γάλα από την μητέρα τους μετά την γέννα. Η διαδικασία του ταΐσματος με το μπιμπερό είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα. Τα μωρά κουνέλια, τρέφονται δύο με τέσσερις φορές την ημέρα, έτσι ώστε να αναπτυχθούν

Κεφάλαιο:2ο

Η διατροφή των κουνελιών στην διάρκεια της ζωής τους

Εικόνα: Κουνέλι τρέφεται με καρότα

Το διαιτολόγιο ενός κουνελιού, ανάλογα με την εποχή του μπορεί να περιέχει μούρα, φρούτα, φύτρες και μύκητες. Η σωστή διατροφή ενός κουνελιού, πρέπει να συνδυάζει μια συγκεκριμένη ποσότητα βασικών συστατικών: σανό, ξηρά τροφή, φρέσκη τροφή και σανό. Αναλυτικά έχουμε:

Σημαντικό συστατικό της υγιούς διατροφής ενός κουνελιού είναι ο σανός. Είναι απαραίτητος για την πέψη, αν και περιέχει λίγα θρεπτικά συστατικά. Ο σανός περιέχει ασβέστιο και μαγνήσιο και έτσι ένα κουνέλι πρέπει να έχει στην διάθεση του φρέσκο σανό καθημερινά. Ο καλός σανός περιέχει τριφύλλι, μικρά χορταράκια και βότανα. Έχει ωραία οσμή, ενώ είναι ξερός και συνάμα πράσινος. Ο μπαγιατικός σανός ξεχωρίζει από το κιτρινωπό του χρώμα.

Λαχανικά

Τα κουνέλια στο φυσικό περιβάλλον είναι λογικό να τρώνε περισσότερα λαχανικά εν συγκρίσει με το να τρώνε σιτηρά. Άρα τα λαχανικά είναι ανάγκη να αποτελούν σημαντικό τμήμα της διατροφής των κουνελιών. Ωστόσο πρέπει να του δίνουμε κατάλληλα λαχανικά, που είμαστε σίγουροι πως μπορεί να καταναλώσει. Ο εκτροφέας δεν θα πρέπει να δίνει λαχανικά που τα έχει μαζέψει από περιοχές με βιομηχανίες ή από τα πλάγια του δρόμου, καθώς ενέχει ο κίνδυνος να είναι μολυσμένα με μόλυβδο και άλλα δηλητήρια. Πριν δοθούν στο κουνέλι, θα πρέπει να είναι σωστά πλυμένα Σε ένα κουνέλι μπορούν να δοθούν όλα τα λαχανικά και φρούτα (εκτός από κάποιες ποικιλίες λάχανου που προκαλούν εντερικά προβλήματα). Θα πρέπει για τις φρέσκες τροφές να τηρείται ο κανόνας: μικρές ποσότητες και όχι μεγάλες για να μην προκαλούνται προβλήματα.

Διευκρίνιση: Ξηρά τροφή ονομάζεται οποιαδήποτε τροφή δεν είναι φρέσκη, όπως διάφορα είδη σπόρων, σπόροι ανάμικτοι με σπόρους χορταριού και προπαρασκευασμένα δισκία. Για την τροφή των κουνελιών υπάρχουν έτοιμα μίγματα σπόρων, εμπλουτισμένα με όλα αυτά θρεπτικά συστατικά που χρειάζεται ένα κουνέλι. Συν τοις άλλοις, είναι εύκολο ο εκτροφέας να βρει στην αγορά προπαρασκευασμένα δισκία που περιέχουν όλα τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά και παρέχουν ένα ολοκληρωμένο διαιτολόγιο.

Νερό

Το νερό στην διατροφή του κουνελιού, κρίνεται απαραίτητο. Καθημερινά χρειάζεται φρέσκο νερό, σε ειδικό δοχείο και σε θερμοκρασία δωματίου. Χρειάζεται ο συχνός καθαρισμός του δοχείου για να μην υπάρξει δηλητηριώδης άλγη στο εσωτερικό του.

Λιχουδιές

Το κουνέλι διαθέτει κοπτήρες, αν και δεν είναι τρωκτικό (το αναφέραμε στην εισαγωγή). Για να διατηρούνται τα δόντια του σε καλή κατάσταση πρέπει να δαγκώνει κάτι. Ο εκτροφέας μπορεί να του δώσει φρούτα, κλαδάκια ιτιάς ή προϊόντα που υπάρχουν στο εμπόριο για μάσημα. Απαγορεύεται να τρώει γλυκά, πατατάκια σαν λιχουδιές, αφού είναι επιβλαβή για την υγεία.

Η υγεία του κουνελιού, ασθένειες και παράσιτα

Η υγεία των κουνελιών, είναι πολύ σημαντική και ο εκτροφέας θα πρέπει να προσέχει πολλά σε σχέση με το κουνέλι του, έτσι ώστε να διασφαλίσει την εύρυθμη ζωή του. Όταν αντιληφθεί ο εκτροφέας πως το κουνέλι είναι άρρωστο, είναι καλό να το απομακρύνει από το κλουβί, γιατί η ασθένεια μπορεί να είναι μεταδοτική και να κινδυνεύσουν τα υπόλοιπα κουνέλια σας. Όταν διαπιστώσουμε πως ένα κουνέλι είναι άρρωστο είναι καλό να πάμε κατευθείαν στον κτηνίατρο. Από τις συνηθισμένες ασθένειες που αντιμετωπίζουν τα κουνέλια είναι :

Διάρροια:

Η διάρροια είναι μία φοβερή απειλή για τα κουνέλια και συχνά θανάσιμη. Συνήθως είναι αποτέλεσμα λανθασμένης διατροφής, σε συνδυασμό με ρεύματα ή υγρασία. Ορισμένες φορές, κάποιες περιπτώσεις διάρροιας προκαλούνται όταν δίνει ο εκτροφέας στο κουνέλι τροφή με υψηλά επίπεδα υγρότητας. Άλλη αιτία είναι η σάπια τροφή ή το βρόμικο νερό. Αν το κουνέλι ασθενήσει πρέπει να απομακρυνθεί οποιαδήποτε υγρή τροφή από το κλουβί και να του δοθεί μόνο ξηρά τροφή, βρασμένο ρύζι ή φρυγανιές. Είναι καλό, επιπλέον να αντικαταστήσουμε το νερό του με χλιαρό χαμομήλι. Πρέπει να καθαρίζετε συχνά οι ακαθαρσίες και το περιεχόμενο του κλουβιού δύο φορές την ημέρα. Μόλις το κουνέλι αναρρώσει πλήρως, έγκειται η απολύμανση του κλουβιού.

Πνευμονία:

Η πιο κοινή αιτία κρυολογημάτων και πνευμονίας για τα κουνέλια είναι τα ρεύματα. Συνεπώς πρέπει να επιλεγεί προσεκτικά το που θα τοποθετηθεί το κλουβί, μέσα στο σπίτι. Τα κουνέλια είναι αρκετά ανθεκτικά στις χαμηλές , αλλά το κρύο σε συνδυασμό με ρεύματα οδηγεί σχεδόν αναπόφευκτα σε κρυολόγημα. Το κουνέλι αρχίζει να φταρνίζεται και υγραίνεται η μύτη του. Εάν χειροτερεύσει το κρυολόγημα, τότε το κουνέλι αρχίζει να αναπνέει κροταλίζοντας, ενώ αυξάνεται και η καταρροή.

Κοκκιδίωση:

Η κοκκιδίωση είναι κοινή εντερική διαταραχή που αποτελεί σημαντική απειλή ειδικότερα για τα νεαρά κουνέλια, που είναι πολύ ευάλωτα στην ηλικία μεταξύ των έξι και οκτώ εβδομάδων. Ως ασθένεια η κοκκιδίωση περνάει από διάφορες φάσεις. Προκαλείται από τη λεγόμενη “κύστη-ο”. Αφορά ένα ιχνοστοιχείο, το οποίο αναπαράγεται στα έντερα του ζώου. Η υγιεινή, η θερμοκρασία του περιβάλλοντος και η υγρασία είναι σημαντικοί παράγοντες για την εμφάνιση της ασθένειας. Βασικά συμπτώματα είναι η απώλεια η απώλεια βάρους και η φουσκωμένη κοιλιά. Η έγκαιρη ιατρική επέμβαση μπορεί να σώσει τη ζωή του κουνελιού.

Η μυξωμάτωση είναι μία από τις πιο κοινές ασθένειες των κουνελιών. Διαδίδεται μέσω των σκνιπών, των ψύλλων και των τσιμπουριών. Στο αρχικό στάδιο της μόλυνσης πρήζονται τα βλέφαρα. Εμφανίζεται ένα υγρό σε μορφή ζελατίνας, το οποίο μετέπειτα μεταβάλλεται σε πύον. Τα μάτια κολλούν μεταξύ τους και στο τέλος πρήζεται ολόκληρο το πρόσωπο. Ένα μολυσμένο ζώο θα πεθάνει εντός δέκα ημερών. Αυτή η ασθένεια δεν θεραπεύεται. Όμως, είναι εφικτός ο προληπτικός εμβολιασμός. Εάν το κουνέλι βρίσκεται σε εξωτερικό χώρο, εκεί όπου μπορεί να εμφανιστεί η μυξομάτωση, καλό είναι να το εμβολιάσει ο εκτροφέας.

Βλέννες:

Οι βλέννες έχουν τα ίδια συμπτώματα με την αρχή ενός κρυολογήματος, παρόλα αυτά μπορούν να προκαλέσουν έναν επώδυνο θάνατο εντός ολίγων ημερών. Η νόσος προκαλείται από βακτηριακή προσβολή, προϊόν ανεπαρκών συνθηκών υγιεινής και λανθασμένης επιλογής τόπου διαβίωσης, συνήθως σε μέρη με κρύο και ρεύματα. Λίγο μετά την εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων (φτάρνισμα και κροτάλισμα στην αναπνοή), βγαίνει ένα υγρό έκκριμα από τη μύτη. Αυτό μεταβάλλεται σε πύον και το φτάρνισμα αυξάνεται. Εάν δεν λάβει την απαραίτητη θεραπευτική αγωγή, το κουνέλι θα αντιμετωπίσει προβλήματα αναπνοής και θα πεθάνει σε μία εβδομάδα. Οι βλέννες αναπτύσσονται με πολύ αργό ρυθμό και τα προσβεβλημένα ζώα χάνουν πολύ βάρος.

Όσος(VHD):

Η ιογενής αιμορραγική νόσος είναι μεταδοτική και έχει έρθει στην Ευρώπη από την Άπω Ανατολή μέσω της εισαγωγής προσβεβλημένου κρέατος κουνελιού από την Κίνα. Τα μεγαλύτερα ζώα σε ηλικία προσβάλλονται, πιο εύκολα εν συγκρίσει με τα νεαρά και αυτό γιατί είναι πιο ευαίσθητα. Όμως παρόλα αυτά δεν υπάρχει κάποια εγγύηση πως και τα μικρά σε ηλικία δεν θα νοσήσουν. Μπορεί ο εκτροφέας να αναγνωρίσει την νόσο από κάποια συμπτώματα όπως είναι η δυσκολία αναπνοής, η αιμορραγία από την μύτη και η παράλυση. Τότε το κουνέλι θα πεθάνει μετά από μερικές ημέρες. Ακόμη δεν υπάρχει διαθέσιμη θεραπευτική αγωγή, όμως ο κτηνίατρος μπορεί να το εμβολιάσει. Ο εμβολιασμός προσφέρει στις περισσότερες περιπτώσεις προστασία, αλλά όχι σε όλες. Κατά την νεκροψία εντοπίζονται διαταραχές των νεφρών και του ήπατος.

Όγκοι:

Σε ένα γενικότερο πλαίσιο τα κουνέλια δεν είναι επιρρεπή σε όγκους. Την εμφάνιση τους μπορούν να κάνουν σε οικογένειες όπου πραγματοποιήθηκαν πολλές αιμομιξίες. Οι όγκοι που εμφανίζονται συνήθως είναι εκείνοι που προσβάλλουν τους μαστικούς αδένες των θηλυκών. Σημαντική παράμετρος για έναν όγκο σε κουνέλι, είναι ένας όγκος που μπορεί, να είναι αποτέλεσμα καρκίνου του δέρματος. Αυτές οι μορφές όγκων μπορεί να αφαιρεθούν χειρουργικά, αλλά οι γιατροί δεν το συνιστούν ένεκα της μεγάλης ηλικίας του ζώου. Μια άλλη μορφή όγκου προκαλείται από μία υποδερμική μόλυνση που ονομάζεται απόστημα.

να επουλωθεί, ωστόσο το απόστημα παραμένει κάτω από το δέρμα. Αυτός ο τύπος όγκου μπορεί να θεραπευθεί εύκολα από έναν κτηνίατρο, ο οποίος ανοίγει το δέρμα και το καθαρίζει. Ο εκτροφέας θα πρέπει αν το κουνέλι του έχει συμπτώματα που παραπέμπουν σε όγκο, να επισκεφθεί κτηνίατρο. Σε περίπτωση καθυστέρησης, η κατάσταση εκ των πραγμάτων επιδεινώνεται.

Σπασμένα οστά:

Τα κουνέλια σπάνε, τα κόκαλα τους, είτε όταν σφηνώσουν τα πόδια τους στα κάγκελα του κλουβιού είτε αν πέσουν απότομα καθώς τα κρατάει κάποιος ή ακόμα και αν γλιστρήσουν από ένα τραπέζι. Γίνεται αντιληπτό ένα κουνέλι, ότι έχει σπάσει το πόδι του καθώς κουτσαίνει. Ένα κάταγμα “ίσιο” θα επουλωθεί μέσα σε λίγες εβδομάδες. Δυστυχώς αν έχει σπάσει την πλάτη του, η μόνη επιλογή του είναι η ευθανασία. Σε όλες τις περιπτώσεις υποχρέωση του εκτροφέα είναι η επίσκεψη σε έναν κτηνίατρο.

Δυσμορφίες δοντιών:

Τα κουνέλια των οποίων η διατροφή στερείται τις ποσότητες των μεταλλικών στοιχείων, κινδυνεύουν να σπάσουν τα δόντια τους. Ο κτηνίατρος μπορεί να δώσει στον εκτροφέα να χορηγήσει, ειδικές ταμπλέτες για την αποκατάσταση των επιπέδων ασβεστίου του κουνελιού. Τα μπροστινά δόντια του κουνελιού μεγαλώνουν συνεχώς και διατηρούνται στο σωστό μέγεθος μέσω του ροκανίσματος.

α μπορεί να διαταραχθεί από μία γενετική ανωμαλία, από ένα δυνατό χτύπημα, ή από την έλλειψη της δυνατότητας να ροκανίζει. Τα δόντια του δεν τροχίζονται σωστά και εν τέλει δεν εφαρμόζουν σωστά μεταξύ τους. Σε μερικές περιπτώσεις συνεχίζουν να μεγαλώνουν ανεξέλεγκτα και μπορεί ακόμα και να εισέλθουν στην κάτω σιαγόνα. Όταν τα δόντια, συνεπώς γίνουν πολύ μεγάλα και δεν μπορεί να δαγκώσει σωστά, χάνει βάρος με απόρροια τον θάνατο.

Παράσιτα:

Μία ακόμα παράμετρος που οφείλουμε να λάβουμε υπόψιν για τα κουνέλια είναι τα παράσιτα. Ο γενικός ορισμός, αναφέρει πως τα παράσιτα είναι μικρά πλάσματα που ζουν εις βάρος του ξενιστή τους. Τα πιο γνωστά παράσιτα είναι οι ψύλλοι. Είναι σπάνιο ένα υγιές κουνέλι να αντιμετωπίζει προβλήματα με παράσιτα. Τις μεγαλύτερες πιθανότητες να προσβληθούν από παράσιτα έχουν τα αδύναμα, άρρωστα ή παραμελημένα ζώα. Συνήθως αντιλαμβάνεται κανείς πως κάποιο ζώο, έχει προσβληθεί από παράσιτα, αν ξύνεται και έχει φαλακρά σημεία στο σώμα του. Τα παράσιτα που προσβάλλουν ένα κουνέλι είναι:

1)Ψύλλοι: Υπάρχει ένα είδος ψύλλων που συναντάται στα κουνέλια, επονομαζόμενο ως ψύλλοι της γάτας. Αυτό συμβαίνει αν στο σπίτι, υπάρχει και μία γάτα η οποία έχει ψύλλους και εκείνοι μεταφέρονται και στα κουνέλια. Μπορεί να αντιμετωπιστούν με σκόνη ή σπρέι για ψύλλους. -2)Ψώρα ή ακάρεα του δέρματος:

Η ψώρα είναι ένα ιδιαιτέρως επιβλαβές παράσιτο. Αν προσβληθεί το κουνέλι είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί.

οπική αράχνη που τρυπώνει μέσα στο δέρμα του ζωντανή, γεγονός που την κάνει σχεδόν αόρατη. Προκαλεί εκζέματα και εσχάρεις, τα οποία μπορούν να καλύψουν ολόκληρο το δέρμα μέσα σε ένα μήνα. Είναι μεταδοτική η ψώρα και μπορεί να κολλήσει και τα υπόλοιπα ζώα. Ο εκάστοτε κτηνίατρος είναι σε θέση να μας δώσει κατευθυντήριες γραμμές.

3) Ψώρα ή ακάρεα των αυτιών:

Σε περίπτωση που δει κανείς το κουνέλι να τινάζει το κεφάλι του ή να το κρατά σηκωμένο, εγκυμονεί ο κίνδυνος να έχει προσβληθεί από ψώρα των αυτιών (ή ακάρεα), η οποία προκαλείται από μικροσκοπικές αράχνες. Αυτές τρέφονται από το κέρι των αυτιών και από νιφάδες δέρματος στο εσωτερικό. Ο συνεχής ερεθισμός προκαλεί ακόμα μεγαλύτερη παραγωγή κεριού στα αυτιά, που γεμίζουν βρομιές, προκαλώντας έντονη φαγούρα. Η ψώρα των αυτιών εντοπίζεται, αν κοιτάξει κανείς μέσα στο αυτί και με την χορήγηση ενός καθαριστικού.

4) Σκουλήκια: Το κουνέλι μπορεί ακόμα να προσβληθεί από διάφορα εσωτερικά παράσιτα. Αυτά είναι μικροί οργανισμοί που ζουν στο εσωτερικό του σώματος, όπως η ταινία, τα νηματόζωα ή ο τρηματώδης σκώληξ. Τα σκουλήκια και ο τρηματώδης σκώληξ μεταδίδονται από σκύλους και άγρια κουνέλια και μεταφέρονται μέσω των περιττωμάτων. Αν μαζεύει ο εκτροφέας, γρασίδι για το κουνέλι από μέρος που συχνά κυκλοφορούν σκύλοι ή που ζουν άγρια κουνέλια, τότε είναι πιθανόν το γρασίδι να έχει μολυνθεί από αυγά των παρασίτων. Όταν το κουνέλι, φάει το γρασίδι, τότε τα αυγά θα περάσουν στο στομάχι του και θα εκκολαφθούν. Ένα κουνέλι που έχει μόλυνση των σκουληκιών χάνει βάρος και είναι πιο ευπαθές σε άλλες ασθένειες.

PDF
Complete

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

μολύνσεις: Τα κουνέλια μπορεί
μερικές φορές να προσβληθούν από μυκητώδεις δερματικές
μολύνσεις, οι οποίες αφήνουν μικρές νιφάδες δέρματος στα
αυτιά και στη μύτη τους. Εύκολα μπορούν να μεταδοθούν
αυτές οι μολύνσεις σε άλλα ζώα και ανθρώπους, αλλά η
θεραπεία τους είναι απλή, αν απευθυνθεί σε έναν κτηνίατρο ο
εκτροφέας.

Φορά των κουνελιών

Τα κουνέλια στην άγρια φύση είναι ζώα αγέλης και επιζούν μόνο εφ' όσον ζουν σε ομάδες. Ένα μεγάλο μέρος της συμπεριφοράς του εξημερωμένου ζώου μπορεί να αποδοθεί στην άγρια φύση του. Η επονομαζόμενη συμπεριφορά “απόδρασης” είναι πολύ χαρακτηριστική στα κουνέλια. Όπως και οι άγριοι συγγενείς τους, τα εξημερωμένα κουνέλια είναι πολύ δραστήρια κατά την διάρκεια της νύχτας. Όταν είναι ανήσυχα, χτυπούν το έδαφος με τα πίσω πόδια τους ως σημάδι κινδύνου, (στην άγρια φύση προκαλούν συναγερμό με τον ίδιο τρόπο όταν νιώθουν τον κίνδυνο). Εν αντιθέσει με την νύχτα τα κουνέλια την ημέρα είναι ήρεμα. Δεν επιτρέπεται ο εκτροφέας να προσπαθήσει να αλλάξει την συμπεριφορά του κουνελιού γιατί τότε διαταράσσει τον φυσικό ρυθμό του. Από τα υπέρ του κουνελιού είναι πως θεωρείται καθαρό ζώο, ακόμα και στην φύση.

Η γενικότερη εικόνα που υπάρχει για τα κουνέλια είναι πως είναι ένα ήμερο και καλοσυνάτο ζώο. Ωστόσο υπάρχουν μεγάλες διαφορές αναλόγως με το είδος του κουνελιού. Λόγου χάρη, ένα κουνέλι Γαλλίας με πεσμένα αυτιά είναι ήσυχο και ήμερο, άρα και κατάλληλο για παιδιά. Από την άλλη πλευρά όμως, ένα πολωνικό κουνέλι, μπορεί να είναι αρκετά άγριο. Πρέπει ο εκάστοτε που θέλει να αγοράσει ένα κουνέλι, να έχει στο νου του, πως είναι ένας ζωντανός οργανισμός.

Είναι αδήριτη ανάγκη, ο εκτροφέας (είτε κάποιο παιδί) να μάθει να μεταχειρίζεται σωστά το κουνέλι. Βασικό είναι να είναι κανείς ήρεμος (έτσι ώστε να μην μεταδίδεται η

να μην σηκώνει ποτέ το ζώο από τα
αυτά του. Μπορεί κανείς να το σηκώσει με το ένα χέρι
ανάμεσα στα δύο πίσω πόδια του και το άλλο κάτω από τη
μέση του. Ένα κουνέλι μπορεί να αναπτύξει αρκετή δύναμη με
τα πίσω πόδια του ώστε να τραυματίσει ή να σπάσει τη
σπονδυλική του στήλη, καθώς οι μύες στα πίσω πόδια είναι
πολύ δυνατοί. Αν δεν είναι ήρεμο το κουνέλι, μπορεί κανείς
να το πιάσει από το χαλαρό δέρμα της πλάτης του (όχι όμως
από το λαιμό) με το ένα χέρι. Ο εκτροφέα θα πρέπει να βάλει
το κεφάλι του κουνελιού στο άλλο χέρι και να περάσει αυτό το
χέρι κάτω από τα πίσω πόδια του, ώστε το ζώο να μπορεί να
καθίσει ήρεμα.

Οι ράτσες των κουνελιών και τα χαρακτηριστικά τους

Υπάρχουν πολλά είδη κουνελιών, τα οποία χωρίζονται σε διάφορες ράτσες. Με την σειρά τους οι ράτσες διαιρούνται σε μεγάλου μεγέθους, μεσαίες και μικρές. Συν τοις άλλοις υπάρχει μία ξεχωριστή κατηγορία για ράτσες με ειδική δομή τριχώματος.

Α)Υπάρχουν οι μεγάλες ράτσες, οι οποίες ως κατηγορία περιλαμβάνει τα πολύ μεγάλα και τα βαριά κουνέλια. Σε αυτήν ανήκουν:

-Βέλγικος γίγας

Ο βέλγικος γίγας είναι η μεγαλύτερη ράτσα κουνελιού στον κόσμο. Έχει περίπου 80-90 εκατοστά μήκος και ζυγίζει περίπου 8,5-10 κιλά. Δεν προτείνετε ως κατοικίδιο για παιδιά, επειδή είναι δύσκολο τα παιδιά να φροντίζουν ένα τόσο βαρύ ζώο. Ο Βρετανικός Γίγας εκτρέφεται σε λευκό, γκρίζο, μαύρο και καφέ.

-Γίγας Παπιγιόν

Ο Γίγας Παπιγιόν είναι πολύ ήσυχος. Μια πιο μικρόσωμη ποικιλία με βούλες, ο Βρετανικός, είναι προτιμότερος για παιδιά. Τα αυτιά του Μεγάλου Βρετανικού έχουν τουλάχιστον 16 εκατοστά μήκος και πρέπει να στέκονται όρθια. Ο Μεγάλος Βρετανικός έχει χαρακτηριστικά σημάδια στο λευκό τρίχωμα του. Έχει ένα "παπιγιόν" στην μύτη του, δακτύλιους γύρω από τα μάτια και ένα "αγκάθι" ακριβώς στην μέση του οστού της μύτης, κηλίδες στα μάγουλα και πλήρως χρωματισμένα μάτια. Έχει επίσης μια ραχιαία ρίγα, που ξεκινά πίσω από τα αυτιά και φτάνει μέχρι την ουρά. Και στις δύο πλευρές του έχει

οίες όμως δεν εφάπτονται. Ο Γίγας
παιχνιδιού μπορεί να είναι μαύρος, μπλε, σοκολατί και λιλά.

-Κουνέλι Γαλλίας με πεσμένα αυτιά

Τα Γαλλικά με πεσμένα αυτιά κουνέλια, είναι πολύ ήσυχα, άκακα ζώα με ισορροπημένη προσωπικότητα. Μερικές φορές το συναντάμε ως κατοικίδια για παιδιά. Αυτή η ράτσα έχει γεροδεμένο, συμπαγές και μυώδες σώμα με φαρδύ στήθος. Τα αυτιά είναι παχιά και σαρκώδη και στη βάση τους έχουν μικρούς κόμπους, τους εμπονομαζόμενους "στέμματα". Το κουνέλι Γαλλίας με πεσμένα αυτιά το συναντάμε σε διάφορα χρώματα, συμπεριλαμβανομένων των: κίτρινο με μαύρες βούλες, τσιντσιλά, μαύρο, μπλε και ποικιλόχρωμο.

Β)Έχουμε τις μεγάλες έως μεσαίες ράτσες, η οποία ως ομάδα είναι η μεγαλύτερη ομάδα κουνελιών εκλεκτής ράτσας.

-Τσιντσιλά Γίγας:

Το Τσιντσιλά Γίγας είναι ένα ήρεμο κουνέλι που γεννά μεγαλόσωμα μικρά. Είναι δημοφιλές ανάμεσα στους εκτροφείς που θέλουν να βελτιώσουν τη ράτσα. Τα Τσιντσιλά Γίγαντες έχουν λευκό χρώμα βάσης και μαύρες άκρες, ενώ η κοιλιά είναι πάντα λευκή. Η προτυποποίηση του Τσιντσιλά δεν έχει ακόμα επιτευχθεί σε διεθνές επίπεδο.

-Νέας Ζηλανδίας

Σε αντίθεση με αυτό που υποδηλώνει το όνομα του, το κουνέλι Νέας Ζηλανδίας κατάγεται από τις ΗΠΑ. Είναι ήρεμο, αξιόπιστο

λές και γόνιμες μητέρες. Αυτή η
ράτσα μπορεί να έχει κροκό ή μαύρο τρίχωμα.

-Κουνέλι Αγγλίας με πεσμένα αυτιά

Το κουνέλι Αγγλίας με πεσμένα αυτιά σε μερικές χώρες είναι πιο δημοφιλές από ό,τι σε άλλες. Συνήθως δεν το συναντάμε ως κατοικίδιο, επειδή αυτό το είδος κουνελιού δεν είναι αρεστό σε όλους. Επίσης τα μακριά αυτιά που έχει χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα. Αυτή τη ράτσα την συναντάμε σε απόχρωση σκούρου κιτρινόφαιου, καθώς και σε κίτρινο με μαύρες βούλες και σκούρο γκρίζο.

-Κίτρινο Βουργουνδίας

Αυτή τη μεγάλη και βαριά ράτσα συνήθως δεν τη συναντάμε ως κατοικίδιο στην Βρετανία, Μια μικρή ομάδα εκτροφέων προσπαθεί ακόμα να τη βελτιώσει, ιδιαιτέρως στην Ολλανδία, όπου το τρίχωμα είναι κίτρινο, ενώ συνήθως είναι λίγο πιο κοκκινωπό σε άλλες χώρες.

-Κουνέλι Καμπανίας

Το κουνέλι Καμπανίας είναι ένα πολύ ήσυχο κουνέλι, του οποίου οι άκρες του τριχώματος το κάνουν να μοιάζει ασημί. Το τρίχωμα είναι πιο μακρύ από ό,τι συνήθως και έχει πολύ εσωτερικό τρίχωμα, γεγονός που το κάνει πολύ απαλό στην αφή. Το συναντάμε σε μαύρο, μπλε, καφέ ή κίτρινο χρώμα.

και Καφέ Βελγικός Λαγός και Λευκός

Βελγικός Λαγός

Ο Βελγικός Λαγός δεν έχει τίποτα κοινό με τον άγριο λαγό. Εν τούτοις, η κομψή του εμφάνιση έχει κάποιες ομοιότητες με τον λαγό και έτσι πήρε το όνομα αυτό. Στην πραγματικότητα δεν κατάγεται από το Βέλγιο αλλά από τη Βρετανία. Οι Βελγικοί Λαγοί είναι δραστήριοι και τρυφεροί. Συνεπώς, είναι καλά κατοικίδια και ζώα εκτροφής.

-Κουνέλι της Καλιφόρνιας

Το κουνέλι της Καλιφόρνιας είναι πολύ φιλικό και αξιόπιστο ζώο. Ωστόσο, λόγω του μεγάλου μεγέθους του, δεν είναι πολύ δημοφιλές ως κατοικίδιο. Η απόχρωση αυτού του κουνελιού είναι ξεχωριστή. Έχει λευκό σώμα με χρωματιστά άκρα (πόδια, μύτη, αυτιά και ουρά). Το συναντάμε σε μαύρο, μπλε ή λιλά.

-Κουνέλι του Μάισνερ με πεσμένα αυτιά

Τα κουνέλια του Μάισνερ με πεσμένα αυτιά είναι ήσυχα και τρυφερά ζώα, αλλά όχι πολύ γνωστά στο ευρύ κοινό. Τα συναντάμε πιο συχνά στη Γερμανία. Οι αποχρώσεις της ράτσας αυτής ποικίλλουν. Τη συναντάμε σε κίτρινο με μαύρες βούλες, μαύρο, κίτρινο, μπλε και καφέ. Οι εκτροφείς προσπαθούν να επιτύχουν μια ασημί γυαλάδα, η οποία πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο ομαλή. Η ασημί γυαλάδα κάνει την εμφάνιση της περίπου στα πέντε ή έξι χρόνια.

-Κουνέλι Βιέννης χρωματιστό και άσπρο

Τα χρωματιστά και λευκά κουνέλια Βιέννης είναι ιδιαιτέρως δημοφιλή στην ηπειρωτική Ευρώπη, όπου τα συναντάμε σε όλες σχεδόν τις εκθέσεις. Είναι επίσης δημοφιλή ως κατοικίδια παιδιών. Το χρωματιστό κουνέλι Βιέννης μπορεί να είναι μπλε με το χρώμα του λαγού και μαύρο με γκρίζο του κουνελιού. Τα λευκά κουνέλια Βιέννης έχουν γυαλιστερό λευκό τρίχωμα και γαλάζια μάτια.

- Μπέβερεν μπλε και Μπέβερεν λευκό

Τα Μπέβερεν είναι πολύ δραστήρια κουνέλια. Τα πίσω πόδια τους είναι πιο ψηλά από τα μπροστινά, καθώς και πιο μυώδη. Η ράτσα αυτή είναι ιδιαιτέρως αρεστή στους ερασιτέχνες εκτροφείς. Αν και έχουν φιλικό χαρακτήρα, δεν είναι πολύ δημοφιλή ως κατοικίδια. Η μπλε απόχρωση είναι εντυπωσιακά έντονη και το κουνέλι έχει πλούσιο εσωτερικό τρίχωμα, γεγονός που το κάνει πολύ απαλό στην αφή.

-Λευκός Γίγας του Ότο

Το κουνέλι του Ότο είναι μία από τις πιο δύσκολες ράτσες στην εκτροφή. Οι μαύροι δακτύλιοι γύρω από το μάτι πρέπει να είναι τελείως στρογγυλοί, χαρακτηριστικό που δεν επιτυγχάνεται εύκολα. Αν και έχουν πολύ φιλικό χαρακτήρα, δεν είναι πολύ δημοφιλή ως κατοικίδια. Υπάρχουν χρωματιστά κουνέλια νάνοι με τα ίδια χαρακτηριστικά στην Ευρώπη, όπου είναι πολύ πιο δημοφιλή.

-Κόκκινο κουνέλι της Νέας Ζηλανδίας

Νέας Ζηλανδίας είναι ήσυχα, αν και
πιο σπασθηρά από τα λευκά και μαύρα της Νέας Ζηλανδίας.
Είναι ιδιαίτερος δημοφιλής ως ζώα εκθέσεων. Έχουν βαθύ
κόκκινο χρώμα και καθόλου σημάδια η λευκό τρίχωμα.

-Σίλβερ Φοξ

Τα Σίλβερ Φοξ είναι ιδιαίτερος δημοφιλής λόγω του πλούσιου,
ελαστικού και μαλακού τριχώματός του. Το συναντάμε πολύ
συχνά σε εκθέσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, ωστόσο δεν είναι
πολύ δημοφιλής ως κατοικίδιο. Το Σίλβερ Φοξ υπάρχει σε
μαύρο, καφέ και μπλε χρώμα.

-Αρλεκίνος

Το κουνέλι Αρλεκίνος είναι μία γαλλική ράτσα και σε γενικές
γραμμές πολύ φιλικό. Δεν συνηθίζεται ως κατοικίδιο για
παιδιά, επειδή είναι πολύ μεγάλο και βαρύ. Έχει εντυπωσιακές
δίχρωμες λωρίδες, γεγονός που καθιστά εξαιρετικά δύσκολη
την εκτροφή του. Το κύριο χρώμα του είναι πάντα κίτρινο με
κόκκινο-κίτρινο και το δευτερεύον μπορεί να είναι μαύρο,
καφέ, μπλε ή λιλά.

-Καρακάξα

Είναι στην πραγματικότητα ένας Αρλεκίνος, αλλά έχει λευκές
αντί για κοκκινοκίτρινες κηλίδες. Είναι πολύ μεγάλο και η
εκτροφή του είναι πολύ δύσκολη. Η τύχη παίζει μεγάλο ρόλο
στην εκτροφή αυτής της ράτσας. Δεν είναι πολύ δημοφιλής ως

λους του και, πιθανώς, επειδή δεν

-Ράινλαντερ

Τα Ράινλαντερ είναι φιλικά κουνέλια, τα οποία τα συναντάμε συχνά ως κατοικίδια τόσο των ενηλίκων όσο και των παιδιών. Έχουν μαύρα και κοκκινοκίτρινα σημάδια και σκούρα καφέ μάτια, ή μπλε με κίτρινα σημάδια και μπλε μάτια. Χαρακτηριστικά είναι τα ειδικά σημάδια που έχει αυτή η ράτσα στο τρίχωμά της.

-Κουνέλι Θουριγγίας

Τα κουνέλια Θουριγγίας είναι πολύ φιλικά και ιδιαιτέρως δημοφιλή στην ηπειρωτική Ευρώπη. Είναι δημοφιλή στους ερασιτέχνες εκτροφείς και μπορούμε να τα συναντήσουμε σε πολλές εκθέσεις.

-Σαλάντερ

Το Σαλάντερ μοιάζει με το κουνέλι Θουριγγίας, αλλά έχει πιο ανοιχτά χρώματα. Είναι μπλε με πιο σκούρες απολήξεις την τρίχα και τις σκιές. Αυτό το χρώμα είναι γνωστό ως Σκούρες Απολήξεις στους νάνους με πεσμένα αυτιά. Δεν είναι τόσο δημοφιλή ως κατοικίδια.

-Το Βρετανικό κουνέλι

Το Βρετανικό κουνέλι είναι μία από τις πιο εντυπωσιακές και γνωστές ράτσες. Είναι πιο συνηθισμένο ως κατοικίδιο λόγω της

ου και βολικού μεγέθους του. Είναι φυτικό, τρυφερό και ερασιγέριο. Τα Βρετανικά κουνέλια τα συναντάμε σε διάφορες αποχρώσεις και έχουν ιδιαίτερα σημάδια στο κεφάλι και στο σώμα. Έχουν κηλίδες στα πλευρά και σημάδια που μοιάζουν με πεταλούδες στη μύτη, δακτύλιους γύρω από τα μάτια και κηλίδες στα μάγουλα και στο κεφάλι. Τα αφτιά είναι εξ'ολοκλήρου χρωματιστά.

-Αβάνας

Τα κουνέλια Αβάνας συνήθως τα συναντάμε σε ερασιτέχνες εκτροφείς. Προσπαθούν να καθιερώσουν το είδος, το τρίχωμα και την απόχρωση, αλλά και να το βελτιώσουν. Τα κουνέλια Αβάνας δεν είναι συνηθισμένα ως κατοικίδια, αν και είναι πολύ καλοί σύντροφοι. Το χρώμα της ράτσας πρέπει να είναι βαθύ καστανό, όσο πιο σκούρο γίνεται. Τα μάτια έχουν μία κόκκινη λάμψη, την επονομαζόμενη <<λάμψη της φωτιάς>>, υπό συγκεκριμένο φωτισμό.

-Αλάσκας

Αυτό το κουνέλι πήρε το όνομά του από τον αρχικό στόχο εκτροφής του: να εκτραφεί δηλαδή ένα μαύρο κουνέλι με λευκές απολήξεις στην τρίχα, ακριβώς όπως η αλεπού των πολιτικών περιοχών. Τα κουνέλια Αλάσκας είναι δραστήρια ζώα και όχι συνηθισμένα ως κατοικίδια.

Το σώμα τους είναι κατάμαυρο, αλλά κάπως πιο ανοιχτό στην κοιλιά και στο στήθος. Το χρώμα των ματιών του είναι σκούρο καφέ.

Το Γκουβενόρ είναι ένα ημεμο, τρυφερό ζώο και πολύ καλό κατοικίδιο, αν και δεν είναι ακόμα γνωστό στη Βρετανία. Τα Γκουβενόρ είναι χρώματος παστέλ γαλάζια (λιλά) και έχουν μία κόκκινη λάμψη στα μάτια, υπό συγκεκριμένο φωτισμό.

-Λουξ

Είναι ένα πραγματικό κουνέλι εκθέσεων στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Οι λάτρεις των κουνελιών προσπαθούν να βελτιώσουν το είδος και το χρώμα του. Είναι επίσης πολύ καλό κατοικίδιο. Έχει ιδιαίτερο τρίχωμα βάσης είναι λευκό, το ενδιάμεσο <<ζεστό>> κόκκινο-κίτρινο και οι απολήξεις της τρίχας ασημί-μπλε.

-Πέρλφι

Είναι ένα δραστήριο, φιλικό ζώο, με καλό χαρακτήρα. Το λαμπερό του τρίχωμα είναι απαλό και ελαστικό στην αφή. Αυτή η ράτσα είναι γκρίζα-μπλε, ενώ οι απολήξεις της τρίχας έχουν διαφορετικά χρώματα. Το οπτικό αποτέλεσμα αυτών των διαφορετικών χρωμάτων ονομάζεται <<εφέ της πέρλας>>, από το οποίο πήρε το όνομά του.

-Μπεζ

Το μπεζ κουνέλι είναι περισσότερο δημοφιλές στην Ολλανδία και στην Βρετανία. Συνήθως το βρίσκουμε σε ερασιτέχνες εκτροφείς. Τα μπεζ κουνέλια είναι συντροφικά και αξιόπιστα

α και μερικές από τις τρίχες τους
έχουν πλούσιες μαύρες αποχρώσεις.

-Μάρμπουγκερ Φε

Είναι δραστήριο, φιλικό κουνέλι και πολύ κοινό στην Ευρώπη.
Το χρώμα του είναι μπλε με μια απαλή καφέ θαμπάδα.

-Ντάιλεναρ

Είναι ένα γεροδεμένο, δυνατό κουνέλι. Συνήθως το συναντάμε
σε ερασιτεχνικά εκτροφεία, αλλά είναι πολύ καλό και ως
κατοικίδιο. Έχει <<ζεστό>> κόκκινο-καφέ χρώμα με ένα
ασυνήθιστο μαύρο σημάδι.

-Μάρτεν Σέιμπλς

Είναι δραστήρια ζώα με φιλικό χαρακτήρα. Έχουν κιτρινωπά
και λευκά σημάδια στην κοιλιά τους, στη μύτη και στο
εσωτερικό των αφτιών. Το ευχάριστο χρώμα τους, ο φιλικός
χαρακτήρας και το βολικό μέγεθός τους τα καθιστούν
δημοφιλή κατοικίδια. Τα συναντάμε σε διάφορα χρώματα,
συμπεριλαμβανομένου του μπλε ή σε κοκκινόφαιη απόχρωση
του καφέ και του κίτρινου.

-Κουνέλι Γερμανίας με πεσμένα αυτιά

Το κουνέλι Γερμανίας με πεσμένα αυτιά είναι μία σχετικά νέα
ράτσα, ενώ το μέγεθος του κυμαίνεται περίπου ανάμεσα στο
μέγεθος του Γαλλικού με πεσμένα αυτιά και του Νάνου με

α ζώα με καλή προσωπικότητα και συνήκως εύκολα κατσκευα. Τα Γερμανικά κουνέλια με πεσμένα αυτιά εκτρέφονται σε πολλά διαφορετικά χρώματα, συμπεριλαμβανομένου του κίτρινου με μαύρες βούλες, του σκούρου γκρίζου και του τσιντσιλά.

Γ)Οι μικρές ράτσες των κουνελιών συναντώνται αρκετά συχνά. Περιγραφικά είναι οι ακόλουθες:

-Μικρό Λοθάρινγκερ

Είναι πολύ δημοφιλές στην Ολλανδία, ένα δραστήριο ζώο με καλό χαρακτήρα. Υπάρχουν εκτροφείς που ασχολούνται σε διαφορετικά είδη αυτής της ράτσας σε διάφορες χώρες, όπως για παράδειγμα το Τσεχικό Λοθάρινγκερ και Κλάινσεκεν (Γερμανία).

-Ταμπά

Το Ταμπά είναι ένα ιδιαιτέρως δημοφιλές κουνέλι. Χαρακτηριστικό της ράτσας είναι τα κόκκινα-καφέ σημάδια στην κοιλιά, στο πρόσωπο, στα πόδια και στα αφτιά. Είναι πολύ φιλικό και συχνά το συναντάμε ως κατοικίδιο. Το πιο κοινό χρώμα της ράχης είναι το μαύρο, ενώ μετά ακολουθούν το μπλε, το καφέ και το λιλά.

-Θρίαντα

Είναι ιδιαιτέρως αγαπητό σε ένα μικρό ποσοστό εκτροφέων. Καθώς δεν είναι αρκετά γνωστό στο ευρύ κοινό, δεν το συναντάμε συχνά ως κατοικίδιο. Ωστόσο, λόγω του φιλικού

...γέθους του, σίγουρα θα αποτελούσε
...εσάντιο κατοικίδιο. Η εσάντική απόχρωση του Θρίαντα είναι όσο
το δυνατόν πιο σκούρο κεραμιδί, με σκούρα καφέ μάτια.

-Κουνέλι Ολλανδίας

Το κουνέλι Ολλανδίας είναι μία από τις αρχαιότερες γνωστές
ράτσες. Είναι πολύ δημοφιλές ως κατοικίδιο. Αυτό συμβαίνει
λόγω των χαρακτηριστικών σημαδιών του (δίχρωμες κηλίδες
στο κεφάλι που καλύπτουν τα μάτια, τα μάγουλα και τα αφτιά
και χρωματιστοί γλουτοί), της ποικιλίας των χρωμάτων στις
οποίες το συναντάμε, καθώς και της ήρεμης φύσης και του
συντροφικού χαρακτήρα του.

-Ασημί

Το Ασημί κουνέλι είναι πιθανώς μια από τις αρχαιότερες
ράτσες στον κόσμο. Είναι δραστήριο ζώο, γεγονός που το
καθιστά μάλλον ακατάλληλο για κατοικίδιο παιδιών. Είναι
πολύ δημοφιλές στις εκθέσεις και χαρακτηρίζεται από τις
πολλές άσπρες τρίχες που έχει διάσπαρτες σε ολόκληρο το
τρίχωμά του. Το χρώμα βάσης μπορεί να είναι μαύρο ή κίτρινο
με μαύρες βούλες.

-Χολστλάντερ

Είναι μία νέα ράτσα ολλανδικής καταγωγής, η οποία δεν είναι
ακόμα πολύ γνωστή στην Βρετανία. Είναι πολύ δραστήριο και
συνεπώς όχι τόσο κατάλληλο για παιδιά.

Όπως πολλές ράτσες, το κουνέλι Ιμαλαίων κατάγεται από την Βρετανία. Είναι πολύ ήσυχο και φιλικό. Αυτό το κουνέλι είναι πολύ δημοφιλές μεταξύ των εκτροφέων και πολύ καλό κατοικίδιο. Τα κουνέλια των Ιμαλαίων έχουν σημάδια μόνο στα άκρα τους, δηλαδή στα αφτιά, στη μύτη, στη ουρά και στα πέλματα. Τα συναντάμε σε χρώμα μαύρο, μπλε και καφέ Αβάνας.

Δ)Υπάρχουν και οι ράτσες με ειδική δομή τριχώματος, οι οποίες και ξεχωρίζουν λόγω του τριχώματος τους. Ράτσες τέτοιου τύπου είναι οι ακόλουθες:

-Ρεξ

Δεν συνηθίζεται ως κατοικίδιο, παρά το πολύ καλό χαρακτήρα και πολύ κοντό, μαλακό, βελούδινο τρίχωμα του. Το συναντάμε σε πολλές αποχρώσεις, στο τυπικό μέγεθος του και σε μικρόσωμο.

-Αγκύρας

Το κουνέλι Αγκύρας είναι η αρχαιότερη ράτσα. Πρέπει να το βουρτσίζουμε σε καθημερινή βάση για να μη μπλέκονται τα μαλλιά του και να το κουρεύουμε σε τακτά χρονικά διαστήματα, συνήθως μια φορά κάθε τρεις μήνες. Το συναντάμε σε διάφορες αποχρώσεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι το χρώμα του διακρίνεται καλά μόνο στα κοντότριχα ενήλικα ζώα, γύρω από τη μύτη και στα αφτιά. Το υπόλοιπο σώμα έχει πολύ πιο ωχρή απόχρωση. Η περιποίηση αυτών των κουνελιών πρέπει να γίνεται τακτικά για να διατηρείται το τρίχωμα τους

λί του κουνελιού Αγκύρας μπορεί να εμφανιστεί όπως το μαλλί του προβάτου και είναι ιδανικό για την κατασκευή όμορφων ρούχων.

-Σατέν

Το Σατέν είναι ένα ήσυχο και καλοσυνάτο ζώο που εκτρέφουν μόνο ερασιτέχνες εκτροφείς. Το τρίχωμά του έχει μοναδική γυαλάδα. Είναι πολύ καλό ως κατοικίδιο για παιδιά, αν και δεν είναι ακόμα γνωστό στο ευρύ κοινό. Τη ράτσα αυτή την συναντάμε σε διάφορες αποχρώσεις, εκ των οποίων η υπόλευκη (ιβουάρ) είναι η πιο δημοφιλής.

-Σουίς Φοξ

Είναι ήσυχο και αποτελεί την ιδανική λύση για ανθρώπους που επιθυμούν να έχουν ένα κουνέλι με μακρύ τρίχωμα, αλλά δεν θέλουν να αφιερώσουν πολύ χρόνο στην περιποίησή του. Εκτρέφεται σε διάφορες αποχρώσεις. Πιο δημοφιλής απόχρωση η λευκή με μπλε ή κόκκινα μάτια.

Η διαθεσιμότητα των κουνελιών και η ενημέρωση προς τους εκτροφείς για την αγορά τους

Η διαθεσιμότητα των κουνελιών για τους επικείμενους εκτροφείς, γίνεται είτε σε διάφορα καταστήματα (επονομαζόμενα petshop), είτε από κάποιον άλλο εκτροφέα. Σε κάθε περίπτωση ο επικείμενος εκτροφέας πρέπει να προσέχει τα εξής:

- 1) Το ζώο πρέπει να είναι υγιές, δηλαδή να έχει καθαρά, φωτεινά μάτια, καθαρά γεννητικά όργανα και καθαρά αυτιά. Πάνω στο σώμα του δεν υπάρχουν αφύσικα εξογκώματα, ενώ η μύτη του θα πρέπει να είναι καθαρή και ξερή, και τα χείλη του καθαρά και χωρίς εσχάρες.
- 2) Δεν πρέπει να υπάρχουν πληγές ή ξεφλουδισμένο δέρμα. Το τρίχωμα πρέπει να είναι μαλακό και λαμπερό.
- 3) Το κουνέλι πρέπει να φαίνεται γερό, χωρίς ψηλή πλάτη ή κοίλα πλευρά και δεν πρέπει να είναι παχύ.
- 4) Καλό είναι να προσέχει ο επίδοξος εκτροφέας την αναπνοή του κουνελιού. Οι τσιριχτοί ήχοι και το κροτάλισμα μπορεί να υποδηλώνουν λοίμωξη. Επίσης τα ρουθούνια πρέπει να κινούνται ήρεμα και τακτικά κατά την αναπνοή.
- 5) Τα περιττώματα πρέπει να είναι σκληρά και ξηρά. Τα υγρά, μαλακά περιττώματα μπορεί να αποτελούν σημάδια εντερικής λοίμωξης.
- 6) Το κουνέλι καλό είναι να μην είναι πολύ μικρής ηλικίας. Αυτό γιατί κατά την διάρκεια του θηλασμού τα μικρά, παίρνουν ουσίες από την μητέρα τους, που τα βοηθούν να έχουν ανοσία. Πρέπει ο εκτροφέας πάντα να ρωτάει την ηλικία και να μην είναι ποτέ κάτω από οκτώ εβδομάδων. Βέβαια καλό θα είναι να μην είναι ούτε μεγάλο.

έπει να προσέξουμε το κουνέλι να φαίνεται υγιεινό. Αυτό από μόνο του υποδηλώνει σε μεγάλο βαθμό, πως δεν έχει κάποια ασθένεια.

Σημαντικό στοιχείο για την διαβίωση ενός κουνελιού αποτελεί το κλουβί του. Ο εκτροφέας μπορεί να το αγοράσει ή να το φτιάξει μόνος του. Σε κάθε περίπτωση ο εκτροφέας πρέπει να προσέξει να πληροί τα εξής το κλουβί:

- 1) Το κλουβί πρέπει να αποτελεί ευχάριστο περιβάλλον για το ζώο.
- 2) Πρέπει να είναι αρκετά μεγάλο και να κρατάει το ζώο περιορισμένο.
- 3) Πρέπει να διαθέτει το κλουβί καλή κυκλοφορία του αέρα.
- 4) Πρέπει η πιθανή ακαταστασία να παραμένει μέσα στο κλουβί και να είναι εύκολο στο καθάρισμα.
- 5) Είναι απαραίτητο να είναι ασφαλές τόσο στο κουνέλι όσο και στον άνθρωπο.
- 6) Πρέπει να είναι εύκολα προσβάσιμο.
- 7) Τέλος πρέπει να χρησιμοποιείται στο κλουβί ένα δοχείο ατομικής υγιεινής για τις ακαθαρσίες του κουνελιού και πριονίδια τα οποία απορροφούν την υγρασία και την μυρωδιά.

Είδος κουνελιού	βάρος	πλάτος	βάθος	Ύψος
Μεγάλες ράτσες	>4,5 κιλά	100 εκατ.	70 εκατ.	60 εκατ.
Μεσαίες ράτσες	2,5-5 κιλά	70 εκατ.	60 εκατ.	60 εκατ.
Μικρές ράτσες	1,5-3 κιλά	50 εκατ.	50εκατ.	50 εκατ.
Ράτσες νάνοι	Έως 1 κιλό	40 εκατ.	50 εκατ.	50 εκατ.

Πίνακας μεγέθους των κλουβιών

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Βιβλιογραφία:

- 1)<https://el.wikipedia.org/wiki/>
- 2)“Κουνέλια”, εκδόσεις Καρακωτσόγλου
- 3)<http://tapantagiatokouneli-lena.blogspot.gr/>
- 4)<http://www.in2life.gr/home/pets/article/318975/kounelia-mystika-kai-symvoyles-gia-th-frontida-toys.html>